

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Λαμβέργη, διευθύνοντος.

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ὅτε πρὸ διετίας ἀκριβῶς, οἱ πολλοί, μεθυσκόμενοι τοῦ αἵφνης διαχυθέντος ἐν ταῖς ἀλυτρώτοις Ἑλληκαῖς χώραις πνεύματος τῆς ἐλευθερίας, ἐξετρέποντο παραφορὰς ἐνθουσιασμῶν, ἐπρολέγομεν μετὰ παρυσίας ἐπιβαλλομένης εἰς τοὺς χειραγωγούς τῆς κοινῆς ζωῆς, ὅτι πολλὰς ἀπογοητεύσεις ἐπεφύλασσαν ὁ θόνος εἰς τὸν Ἑλληνα, τὸν Βούλγαρον καὶ τὸν Τούρ-αν ἐκεῖνον, οἵτινες ἀποτελέσαντες γραφικὸν σύμπλεγμα, ἀντήλαστον ὄρκους πίστεως καὶ ἀγάπης φιλήματα. Θὰ σημειωθῇ ἴσως ἡμέραν τινὰ ὅτι μόνα τὰ «Πάτρια», φοῦμάτην ἀνέμειναν ἀπὸ ἀνωτέρας καὶ ὑπευθύνου τινος ῥχῆς τὸ πρέπον τῇ Ἑλλάδι σύνθημα ἐπὶ τῇ ἐν Ἀνατολῇ εταπολιτεύσει—θὰ σημειωθῇ, ὅτι ἐζήτησαν μόνα αὐτὰ ἀρρυθμίσωσι τὰς ἐλληνικὰς σκέψεις συμφώνως πρὸς τὴν πολιτικὴν πρόνοιαν, ὑποδείξαντα ἐξ εὐτυχῶς συμπτώσεως, τὴν αὐτὴν πορείαν, ἣν ἐν τῷ μεγάλῳ ἐθνικῷ ἐντρῷ ἐχάρασεν ἡ ὑπέροχος τοῦ Ἐθνάρχου περίνοια.

Καὶ ἤδη ἐν τῇ ἐξάψει ἀντιθέτου ἀκριβῶς παραφο-ας, ὅσον καὶ ἀν δικαιολογοῦσιν αὐτὴν αἱ ἀλλεπάλλη-οι κατὰ τοῦ Γένους ἡμῶν ἀδικίαι, καὶ ἤδη πάλιν ἡν καταστολὴν αὐτῆς θὰ συστήσωμεν, πάλιν συνέσεως καὶ ἐπιφυλάξεως λόγους θὰ ἐπαναλάβωμεν, ζητοῦντες ἅ προσαρμοσθῇ ἡ πορεία τοῦ Ἐθνους πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἐθνάρχου ἐγκαίρως καὶ πάλιν διδόμενον σύνθημα.

Ὅπως τότε ἐλέγομεν:—Ἀγαπήσωμεν ὡς μέλλοντες εὐθανῶς νὰ μισήσουν—λέγομεν καὶ τώρα:—Μισήσω-μεν ὡς μέλλοντες πιθανῶς ν' ἀγαπήσουν.

Οὐτε τὰ πρὸς ἡμᾶς ἀδικήματα ὑποτιμῶμεν, οὔτε νὰ τυχεράσωμεν θέλομεν τὴν δριμύτητα τῶν μεγάλων σικριῶν, ἃς δοκιμάζομεν. Οὐτε κὰν ἐλπίζομεν εἰς τὴν ταχεῖαν ἐπούλωσιν τῶν κατενεχθέντων κατὰ τοῦ ἐθνι-κοῦ ἡμῶν σώματος τραυμάτων. Προβλέπομεν μάλιστα ὅτι οὐχὶ εἰς τὸ τέλος, ἀλλ' εἰς τὴν ἀρχὴν εὕρισκόμεθα τῆς χριστιμωτέρας τῶν περιόδων. Ἀλλ' ἡ ἀπὸ ἐμπαθῶν λόγων συγκράτησις, ἀλλ' ἡ ἀπὸ ἀσκόπων ἐκδηλώσεων λόγων συγκράτησις, ἀλλ' ἡ ἀπαθὴς σύνεσις δὲν εἶναι ἀνώ-τερα τῶν δυνάμεων τῆς ἡμετέρας φυλῆς.

Ρυθμίσωμεν λοιπὸν τὰς σκέψεις ἡμῶν πρὸς τὰς τοῦ Ἐθνάρχου, εὐχομένου: Νὰ παύσῃ παραγνωριζομένη ὑπὸ τῶν Τούρκων ἡ πρὸς τὴν συνταγματικὴν ἐλευθερίαν ἀφοσίωσις τοῦ Ἐθνους ἡμῶν. Ν' ἀποκατασταθῇ ἡ τόσον ἱταμῶς καὶ σκληρῶς παραβιασθεῖσα ἰσότης τῶν δικαιω-μάτων του. Νὰ βασιλεύσῃ ἡ μόνη ἐγγνωμένη τὴν ὑστερέωσιν καὶ ἐμπέδωσιν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύ-ματος δικαιοσύνη.

Καὶ ἀθορύβως, ἀνευ ἐξάψεων, ἀνευ ἀντεγκλήσεων ἃς ἐργαζώμεθα παρασκευαζόμενοι, ὅπως ὤμεν ἔτοιμοι ἐν πάσῃ στιγμῇ νὰ ἐπιβάλωμεν, διὰ τῆς ὑπερτάτης ἐν ἀνάγκῃ θυσίας, τὴν πραγμάτωσιν τῶν εὐχῶν ἡμῶν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Γ'.

(Ματθ. Θ' 9, 18).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον διεπέ-ρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν¹ πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέ-φερον αὐτῷ παραλυτικόν, ἐπὶ κλίνῃς βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ² ἁμαρτίαι σου· καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων³ εἶπον ἐν ἑαυτοῖς. οὗτος βλα-σφημεῖ. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις⁴ αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρ-δίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, ἀφέων-ταί σοι αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ ἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, τότε λέγει τῷ παραλυ-τικῷ· ἔγειρθεῖς, ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸς οἶκόν σου. καὶ ἔγειρθεῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις⁵.

Σημειώσεις.

1) Καπερναούμ. 2) Ἀφ' ἧς ἐγνώσθη σοῦ ἡ πίστις, ἔχουσιν ἀφεθῇ εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι. 3) Νομοδιδασκάλων. 4) Τὰς ἐνθυμήσεις, τὰς ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν σκέψεις. 5) Διατί ὑμεῖς συλλογίζεσθε πράγματα πονηρὰ; 5) Πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς Παύλου Α'. Κεφ. Α'. 10—17)

Η ΟΜΟΝΟΙΑ

Ὁ Ἀπόστολος εἶχε πληροφορηθῇ ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κορίνθου μεγάλοι ἐπεκράτουν διχόνοιαι καὶ διὰ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐπιστολῆς σπεύδει νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς Κορινθίους εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐνότητος καὶ ὁμοφωνίας.

Τὴν κατὰ τὴν Κυριακὴν ταύτην ἀναγινωσκομένην περι-κοπὴν, βαθέως πρέπει νὰ μελετήσῃ καὶ πᾶς χριστιανός, ἀλλὰ ἰδίως πᾶς Ἕλλην, καθότι ὁ συνιστώμενος ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀδελφικός σύνδεσμος, ἡ ὁμοφροσύνη καὶ ἡ ἀγάπη ἀπετέλεσαν πάντοτε τὴν μεγαλυτέραν τοῦ ἔθνους ἡμῶν δύ-ναμιν, καθὼς ἐπίσης τὴν μεγαλυτέραν ἡμῶν ἀδυναμίαν προ-εκάλεσαν πάντοτε ἡ διαιρέσις καὶ ἡ διχόνοια.

Ἀδελφοί, λέγει, σὰς παρακαλῶ ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου. ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκ-κλησίας, ἵνα πάντες ἔχετε μίαν γνώμην καὶ ἓνα λόγον ἐπὶ ἐκάστου ἀντικειμένου, οὐχὶ δὲ ἕκαστος ὑμῶν ἄλλην γνώμην καὶ ἄλλον λόγον. Βεβαίως ἕκαστος ἐξ ὑμῶν δύναται νὰ σκέ-πτεται διαφορετικὰ διὰ τὰ συνήθη καὶ ἀδιάφορα πράγ-ματα, ἀλλὰ προκειμένου περὶ τῶν θεμελιωδῶν δογμάτων τῆς Εὐαγγελικῆς πίστεως ἐπιβάλλεται πλήρης ὁμοφωνία πρὸς κατίσχυσιν αὐτῶν.

Ἐφ' ὅσον εἴσθε, ἠνωμένοι καὶ ἀποτελεῖτε ἐν σῶμα, ἀδιά-σπαστος θὰ μένῃ ἡ ἰσχύς ὑμῶν καὶ ὁ τῶν ἄλλων πρὸς ὑμᾶς σεβασμός. Ἐμαθόν, ἀδελφοί μου, ὅτι αἱ διαιρέσεις ὑμῶν

και ξριδες στηρίζονται εις τὸ ὅτι ἄλλος μὲν λέγει ὅτι ἀνήκει εις τὸν Παῦλον, ἄλλος ὅτι ἀνήκει εις τὸν Ἀπολλῶν καὶ ἄλλος εις τὸν Κηφᾶν· ἀλλὰ σὰς ἐρωτῶ: διαμοιράζεται ὁ Χριστός; ἢ μήπως ἐγὼ ἐσταυρώθην διὰ σὰς ἢ εις τὸ ὄνομα μου ἐβαπτίσθητε;

Εἰμεθα καὶ εἶσθαι ὅλοι τοῦ Χριστοῦ, διότι ἑκεῖνος εἶναι ἡ κεφαλὴ ἡ ἄρχουσα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, διότι ἑκεῖνος εἶχε τὴν δύναμιν νὰ σώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος, διότι εις ἑκείνου τὸ ὄνομα ἐβαπτίσθητε καὶ ἑκείνου τὴν χάριν ἀπεκτήσατε διὰ τοῦ βαπτίσματος.

Κύριον ἔργον ἡμῶν εἶναι τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα, τοῦτο δὲ μεταβιβάζω σήμερον πρὸς ὑμᾶς θέλων οὐχὶ νὰ συναρπάσω τὴν γνώμην σας δι' ὥραίων λόγων καὶ ῥητορικῶν ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ διὰ τῆς πειθοῦς τῆς θείας χάριτος.

Διότι ἐάν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος προήρχετο ἐκ τῆς τεχνικῆς αὐτοῦ μορφῆς, ἐὰν δηλαδὴ διὰ τοῦ ὅρους καὶ τῆς γλαφυρότητος προσεπάθουν νὰ σὰς πείσω μάταιος καὶ περιττὸς θὰ ἦτο ὁ θάνατος τοῦ Σωτῆρος, τοῦ ὁποῦ ἡ χάρις καὶ μόνη φέρει εις τοὺς πιστοὺς τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα.

Ἡ περικοπὴ αὕτη ἐπὶ ὅλων τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἔθνικῶν ἡμῶν ἀδυναμιῶν ἐφαρμοζομένη δύναται νὰ χρησιμεύῃ ὡς θεὸς ὁδηγὸς διδασκαλίας ἐνισχύσεως καὶ σωτηρίας.

Η ΘΕΙΑ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

[Ἀποσπάσματα ἐκ διαλέξεως τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκιπος Μαξιμιλιανού τῆς Σαξωνίας, περὶ τῆς σημασίας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ Βασιλείαν].

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῆς ἐφημερίδος Germania.

Ὅτε ὑψώθη ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ἔγραψεν ὁ Ρωμαῖος Πιλάτος τὴν ἐπιγραφὴν: «Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων», εἰς τρεῖς γλώσσας: Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ καὶ Λατινιστὶ.

Ἀναμφιβόλως εἶχον αἱ τρεῖς γλώσσαι τὴν σημασίαν αὐτῶν διὰ τὴν ἀληθῆ θρησκείαν τοῦ Θεοῦ. Ἡ Λατινικὴ ἔρχεται τελευταία... Δὲν εἶναι κυριολεκτικῶς ἱερὰ γλώσσα. Αἱ δύο ἄλλαι πολὺ μείζονα ἔσχον ἐπίδρασιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰϋψίστου καὶ τῆς ἀποκαλύψεως Αὐτοῦ. Ἡ Ἑβραϊκὴ ἠξιώθη τῆς ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, ἡ Ἑλληνικὴ δὲ τῆς ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ ἀποκαλύψεως. «Ἄλλ' ἡ θέσις τῆς Ἑλληνικῆς τόσον ὑπερέχει τῆς Ἑβραϊκῆς, ὅσον ἡ τελειότερα, ὑψηλότερα διδασχὴ τῆς Καινῆς Διαθήκης ὑπερτερεῖ τῆς Παλαιᾶς. Ἐὰν Ἑβραϊστὶ ἐγράφη: «ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὐρανὸν καὶ γῆν» Bereschith bara elohim et haschamaim veet haares, δηλαδὴ ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ παντός, Ἑλληνιστὶ ἐγράφη ἡ ἐτι ὑψηλότερα ἀποκάλυψις: α' Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος».

Καὶ πρὶν ἀκόμη καταστῇ ἄμεσον ὄργανον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἡ Ἑλληνικὴ γλώσσα καὶ ὁ Ἑλλ. πολιτισμὸς εἶχον προορισθῇ ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Εἰς ἓνα τῶν ὠραιότερων τόπων τοῦ κόσμου κατοικῶν, ἐδημιούργησεν ὁ Ἑλλ. λαὸς τὴν ἀναμφιβόλως ὠραιότατην ὅλων τῶν γλωσσῶν τοῦ κόσμου. Σπεύδω ὅμως νὰ ἐξηγήσω, ὅτι λέγων Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐννοῶ τὴν ἀληθῆ τοιαύτην, ὅχι τὴν ἀπίστευτον προφορὰν, ἣν διδάσκουσιν ἡμᾶς εἰς τὰ γυμνάσια τῆς Ἑσπερίας... Ὁ Ἑρπασμός... χωρὶς νὰ γνωρίσῃ τὴν πραγματικότητά, ἐνεκαίνισε τὴν ἐσφαλμένην ἐκείνην προφορὰν. ἑκεῖνος ὅστις θὰ κατορθώσῃ ποτε νὰ καταρρίψῃ τὸ ἀλλόκοτον τοῦτο σύστημα καὶ καταδείξῃ τὸ ὁρθόν, θὰ εἶναι ὄντως εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος.

Τί ὠφελεῖ ἡμῖν νὰ μάθωμεν Ἑλληνικά, τὰ ὁποῖα ναι Ἑλληνικά καὶ εἰς οὐδὲν δύνανται νὰ χρησιμεύουν;

Ἡ γλῶσσα αὕτη φαίνεται δημιουργημένη ἐπιτηδεύει Χριστιανισμὸν καὶ τὴν θεολογίαν. Ἐχει θαυμασίαν μιν συνθέσεως· δύναται ἀπείρους νέας ἀντιλήψεις φράξῃ καὶ νὰ ἐρμηνεύῃ πᾶσαν σκέψιν ἐν ἀνθρώποις ἐμμένην. Ὅσα ἦσαν ὥρατα καὶ μεγάλα, ἐγράφησαν ἐστὶ καὶ πρὶν ἀκόμη λάβῃ θρησκευτικὴν σημασίαν ἢ νικῇ γλώσσα.

Ἀπαριθμήσας κατόπιν ὁ ῥήτωρ τοὺς μεγίστους ποιητὰς λοσότους τῆς Ἑλλάδος ἐξηγεῖ πῶς ἡ κατὰκτησις ἡ ὑπὸ τῶν ξάνδρου ἐδημιούργησεν «Ἑλληνικὴν παγκόσμιον κυριαρχίαν γλῶσσα ἡ Ἑλληνικὴ ἐγένετο παγκόσμιος γλῶσσα». Τὸ αὐτὸ μὲνον ἐπανελήθη μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων κατὰ τῆς Ἑλλάδος «Graecia victa victorem ferum captium» ἔξαιρει τὴν ὑπεροχὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Χριστοῦ τῶν πρώτων αἰώνων, τὴν ἐνέργειάν τῆς εἰς τὴν διάδοσιν καὶ καταλήγει λέγων.

— Πᾶς μορφωμένος Χριστιανὸς πρέπει νὰ γνωρίῃ Ἑλληνικὴν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΛΙΑΚΑΙΝΑ

Πῶς λάμπει ὁ ἥλιος τὸ ταχύ, τ' Αὐγούστου τὸ φεγγάρι
Ἐστὶ ἔλαμπε καὶ ἡ Διάκαινα στὰ τούρκικα τὰ χέρια.
Πέντε πασάδες τὴν κρατοῦν καὶ δέκα βοηθοντάδες
Κι' ἓνα μικρὸ πασόπουλο στέκει καὶ τὴν ἐτάζει.
«Διάκαινα, δὲν παντρεύσαι, νὰ πάρῃς Τούρκον ἄνδρα
Νὰ σ' ἀρματώσῃ ἐπὶ φλωρί, μὲς' ἐπὶ μαργαριτάρει»
«Κάλλιο νὰ ἰδῶ τὸ αἷμά μου τὴν γῆν νὰ κοκκινίσῃ,
Παρά νὰ ἰδῶ τὰ μάτια μου Τούρκου νὰ τὰ φιλήσῃ».
Κι' ὁ Διάκας τὴν ἀγνάντευσεν ἀπὸ ψυχὴν ραχοῦλα
Τὸν μαῦρο του κουβέντιαζε, τοῦ μαῦρου του τοῦ λέγει:
«Δύναται, μαῦρε μ' δύνασαι, νὰ βγάλῃς τὴν κυρά σου;
«Ἀχτήρσις μου τὴν ταγὴν σαρανταπέντε χούφταις,
Καὶ δέσε τὴν μεσοῦλά σου μαζί μὲ τὴν δική μου».
Στὴν μέσην ἐγυιουρούστηρε μὲ τὸ σπαθὶ ἐπὶ χέρι.
Πέντε πασάδες σκότωσε, δέκα τσοχαντοραίους
Καὶ πέρνει τὴν γυναῖκά του καὶ στὰ βουνὰ ἀνεβαίνει.

ΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΑΙ

Δ'.

Βασιλεύει τῶν θαλασσοπόρων Μινυῶν ὁ Πελλίας καὶ ἀνόμως τὸν ἀδελφὸν Αἴονα τῆς ἀρχῆς ἐκβαλὼν. θὰ τιμωρηθῇ καὶ διὰ τοῦτο καὶ διότι τὴν Ἥραν περὶ μὴ τιμῆσας διὰ θυσιῶν τὴν σεπτὴν θεὰν ὁ Αἰὼν ἦλθε κρυερὸν μάντευμα πρὸς αὐτόν, νὰ φυλάσσεται ἀπὸ ἀνδρός, ὅστις ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν κατερχόμενος ὀρέων εὐρεῖται Ἰωλκὸν ἐν μόνον φέρων ὑπόδημα ἥθελε φανῇ αὐτοῦ. Οὗτος ἦλθεν. Εἴκοσιν ἔτη νεότητος ἀγνῆς φέρων τοῦ ἀβροῦ προσώπου, λάμπει τὸ εὐγενὲς μέτωπον καὶ ἀδαμαντίνην ἐκπέμπουσιν αἴγλην οἱ ὀφθαλμοὶ του, οἱ καμοὶ τῆς κόμης του οἱ ἀγλαοὶ ὡς κύματα χύνοντα τῆς ῥαχέως του, δέρμα δὲ παρδάλεως ἐκάλυπτε τοῦ σποντὰς κροσσὸς τῆς μαγνησίας ἐσθῆτος, ἐξ ἧς τὸ σπῖον ἐφαίνετο σῶμα του ἄξιον ἡμιθέου. Τίς εἶναι οὗτος ὁ Ἀπόλλων, μὴ ὁ ἐπὶ χαλκῶν ἀρμάτων βαίνων καὶ μὴ τῶν παλαιότερων τις ἥρώων, τῶν γιγάντων τῶν ταῦν ποτὲ κατὰ τῶν θεῶν; Ταῦτα λέγει βλέπων αὐτὸν πεπληγμένον τὸ πλῆθος. Διεθρυλῆθη ἡ παρουσία του καὶ ὁ βασιλεὺς, τεθαμβημένος δὲ βλέπει τὸν νεανὶ ἐν μόνον φέροντα πέδιλον, διότι τὸ ἕτερον ἐκρατήθη τῆς ἰλῦς τοῦ πρὸ τῆς Ἰωλκοῦ χειμάρρου.

Ἰδοὺ ὁ ἐχθρὸς. Εἰκοσαετὴς εἶναι, ἀλλ' ἥρώων γένος πρὸς βίαν δὲν καταβάλλεται· ὁ δόλος λοιπὸν πρέπει νὰ κρατήσῃ τὸν Πελλίαν ἐπὶ τοῦ διασειομένου θρόνου. «Ἥλθε, εἶπε, νέε, ἀπαιτῶν τοῦ πατρὸς σου τὸν θρόνον». Ἐχει καλῶς. Ἀλλὰ πῶς θέλεις τολμήσῃ τοὺς χρόνους τούτους, καθ' οὓς πληροῦσι τὴν γῆν μετὰ τῶν ἄθλων αὐτῶν τὴν φήμην ὁ Θησεύς, οἱ Διόσκοροι, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Μελέαγρος, ν' ἀναβῇ οὕτως ἀκλεῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν Αἰολιδῶν; «Λέγε, ἀπεκρίθη τοῦ Αἴσονος ὁ υἱός, τίνας ἄθλους κρίνεις με ἄξιον· διότι καὶ ἐγὼ δὲν θέλω νὰ βασιλεύσω τῶν ἀνδρείων καὶ σοφῶν Μινυῶν ὡς ἀναγκαῖος ἀλλ' ἄσμηρος κληρονόμος. Δὲν ἐπαίδευσθην οὕτως ὑπὸ τοῦ κενταύρου Χείρωνος». «Εἰς τὴν Κολχίδα πέραν εἰς τοῦ Πόντου τὸ βάθος τὸ δέρμα τὸ χρυσόμαλλον ἐν τῷ ἄλσει τοῦ Ἀρεως ἔχει κρεμάσθαι ὁ Ἀθαμαντίνης Φρῆξος. Ἐκεῖνο θὰ κομίσῃς εἰς Ἰωλκόν».

Ὁ ἄθλος δεινότατος· διότι πόντος ἄπλους ἐκ τῶν σφοδρῶν θυελλῶν, λαοὶ κακόξενοι κατῴκουν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἐκεῖ ἐν τῇ Κολχίδι τὸ δέρμα ἀκοίμητος, πῦρ πνέων, ἐφύλαττε δράκων, ἦρχε δὲ τῆς γῆς ἐκείνης βασιλεὺς ὁξὺς λαοῦ ἀνδρείου ἀνάσσειν καὶ μυριοπληθοῦς. Ἀλλὰ θὰ τελέσῃ αὐτόν, οὐχὶ δὲ μόνος, ἀλλ' ὅπως ὁ Μελέαγρος συνεκάλεσε τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἀριστεῖς διὰ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου, ὡς αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς, ἤγαγε στρατιὰν ἡρώων κατὰ τῆς Τροίας καὶ κατὰ τῶν Ἀμαζόνων, οὕτω καὶ νῦν κήρυκες συγκαλοῦσιν ἀνὰ τὸ Ἑλληνικὸν τοὺς θαρσυκαρδίους ἡμιθέους.

Ἦλθον πεντήκοντα, αὐτοὶ πολεμισταί, αὐτοὶ καὶ ἐρέται τῆς πεντηκοντακώπου Ἀργεῖος, παῖδες θεῶν εἴτε παῖδες ἥρώων δεκαπῆχες γιγαντοπάλαμοι, μετὰ δὲ τῶν ἄλλων οἱ Αἰακίδαι Τελαμών ὁ μετὰ τοῦ Ἡρακλέους πορθήσας τὴν Τροίαν καὶ Πηλεὺς, οὐτινος εἰς τοὺς γάμους παρεστήσαν οἱ θεοὶ, ὁ Μελέαγρος ἐπὶ τῆς παρθενικῆς ὄψεως μὴ ἔχων εἰσέτι ἰούλους, οἱ Διόσκοροι Καστωρ καὶ Πολυδεύκης καὶ τοῦ Βορέου καὶ τῆς Ὀρειθυίας οἱ παῖδες Ζήτις καὶ Κάλαϊς μακρὰς πορφυρὰς πτέρυγας φέροντας ἐπὶ τῶν νώτων, ὁ δευδερκέστατος Λυγκεὺς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μαινομένης ἀνδρείας, ἀλλ' αὐθάδης Ἰδας, δέρμα ἄρκτου περιβεβλημένος καὶ πέλεκυν μέγαν πάλλων ἐν τῇ δεξιᾷ ὁ Ἀγκάϊος καὶ αὐτὸς ὁ καρτερόρρων Ἡρακλῆς. Ἀλλ' εἶναι ἡ στρατεία Ἑλληνική· τοῦτο ἔνεκα δὲν εἶναι τῶν πολεμιστῶν ὁ ὁμιλος ἐξ ὀπλοφόρων μόνον ἰσχύς ὑπέρκομος, ἀλλὰ χυδαία. Πρῶτος κληθεὶς ἦλθε τῆς Μούσης Καλλιόπης ὁ υἱὸς καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος Ὀρφεὺς ὁ βασιλεύων τῆς Πιερίας, ἦλθον δὲ καὶ δύο ἱεροὶ ἄνδρες Μῶπος ὁ Τιταρήσιος μάντις σοφώτατος καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος οὗτος υἱὸς ὁ Ἰδμαν.

Τίφος ὁ Θεσπιεὺς κυβερνᾷ τὴν Ἀργῶ. Αὐτὴ ἡ Ἀθηνᾶ ἐνέβαλεν εἰς αὐτὴν ὀξύτητα νὰ προβλέπῃ τὰς λαίλαπας, νὰ αἰσθάνεται ποῖα τῶν ἀνέμων ἡ ῥιπὴ, σοφίαν περὶ τὴν θέσιν καὶ τὴν κίνησιν τοῦ ἡλίου καὶ τῶν ἄστρων. Περιλαμπρῆς ἀνατέλλει αὐγὴ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν τοῦ Πηλίου, ὁ Τίφος συναγείρει τοὺς ἐταίρους, ἰσχυρῶς ἐξ εὐθύμων κραυγῶν πληροῦται τῶν Παγασηῶν ὁ λιμὴν, οἱ οἰῶνοί καλοὶ, οἱ ἥρωες ἐπὶ τῶν ἐρετμῶν, ἐν μέσῳ δὲ τοῦ σκάφους ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Ἀγκάϊος ὁ γιγάντιος, σπονδαὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἔχεται ὑπὸ τὸ ἔσμα δὲ τὸ γενναῖον καὶ τὰ ἀρμονικὰ κρούματα τῆς λύρας τοῦ Ὀρφέως πλήττουσιν αἱ κῶποι τὴν θάλασσαν καὶ ἡ Ἀργῶ δέξεται προβαίνει. Οἱ θεοὶ ἀπὸ τούραντο παρρητοῦσι τοὺς ἔργονόμους εἰς τὸν μέγαν πλοῦν ἥρωας, αἱ Πηλιάδες νύμφαι ἐκχαμβοὶ βλέπουσιν αὐτοὺς καὶ ὁ κένταυρος Χείρων ἐπευφημῶν προλέγει τὴν ἐπὶ νύκτον αἰσίαν.

Προβαίνουν ἐν μέσῳ μυρίων καὶ παντοίων κινδύνων. Ἐδῶ τῆς Λήμνου αἱ γυναῖκες θέλγουνσαι πειρῶνται νὰ κρατήσῃ παρ' ἑαυταῖς τοὺς ἡμιθέους, περαιτέρω ὁ μισόζηνος Ἀμυκος καὶ οἱ Βώβρυκες οἱ ζῳώδεις, αἱ Συμπληγάδες πέ-

τραί, τοῦ Πόντου αἱ θύελλαι, ἡ θηριωδία τοῦ Αἰήτου, οἱ ἄθλοι οἱ προταθέντες εἰς τὸν Ἰάσωνα νὰ δαμάσῃ καὶ ὑποβάλῃ εἰς ζυγὸν πυρίπνοους ταύρους καὶ νὰ σπείρῃ τοὺς ὁδόντας τοῦ Ἀοῖνου δράκοντος, ἡ ἀρπαγὴ ὕστερον τοῦ χρυσομάλλου δέρματος, ἡ διαφυγὴ ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ τοῦ Αἰήτου, τοῦ στόλου αὐτοῦ τοῦ παμπληθοῦς καὶ τῆς Ἀσίας τῆς θηριώδους καὶ ἄξενου, πλάναι ὕστερον κατὰ γῆν μέχρι τοῦ Ἰονίου πελάγους, μέχρι τῆς Ἀφρικῆς, πρὸς αὐτὸν τὸν θάνατον ἀγῶνες. Ἀπὸ πάντων σφύζονται ὁ Ἡρακλῆς ὁ ἀγνὸς ἥρως ἐπιπλήξας αὐτοὺς ἀποσπᾷ ἀπὸ τῆς ἀγκάλης τῶν θελκτικῶν Λημνιάδων, ὁ Πολυδεύκης καταπαλαίει καὶ φονεύει τὸν ἄγριον Ἀμυκὸν καὶ οἱ ἥρωες καταβάλλουσιν ἐν ἀγῶνι τοὺς Βώβρυκας τοὺς πολεμικοὺς, ἐνθα ὁ Πολυδεύκης καὶ ὁ Καστωρ καὶ ὁ Κλυτίος καὶ ὁ Ἀγκάϊος τὸν πέλεκυν πάλλων καὶ αὐτὸς ὁ Ἰάσων μάλιστα διεκρίθησαν. Ἐν ἀγῶνι δὲ παρὰ τὴν Κύζικον ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Ἀκαστος, ὁ Πηλεὺς, ὁ Τελαμών, ὁ Ἰδας, ὁ Κλυτίας, οἱ Τυνδαρίδαι, ὁ Μελέαγρος κατέκοψαν μετὰ τῶν ἄλλων ἥρώων τοὺς θηριώδεις καὶ ἀνόμους Γηγεγεῖς, νικῶσι δ' ἐν τιτανεῖῳ μακρῷ ἀγῶνι ἀνὰ τὸν Εὐξείνιον τὴν Ἀσίαν πᾶσαν ἐπιτιθεμένην κατ' αὐτῶν. Ὁ ἡγεμὼν δὲ τῆς στρατείας τὸ εἰς ἑαυτὸν θάρρος φίλτρα καὶ γοητεύματα ἔχων καὶ τοὺς περισταμένους ἡμιθέους, οὐχὶ Μηδείας τινὸς φαρμακευτρίας τὰς ἀπωδάς, συνετέλεσε τὸν ἄθλον τὸν ἐμβάλλοντα εἰς ἡμᾶς τοὺς νῦν θνητοὺς καὶ διὰ τοῦ ἀκούσματος κρυερὸν φόβον.

Τίς κατῴρωσε ταῦτα; Ἡ ἀρετὴ αὐτῶν. «Ἐντὸς τοῦ ἀντροῦ τοῦ Χείρωνος παιδευθεὶς καὶ εἰκοσιν ἔτων γενόμενος οὐδὲν οὐδέποτε οὔτε ἔργον οὔτε λόγον ἀπρεπῆ εἶπον», λέγει πρὸς τὸν Πελλίαν ὁ Ἰάσων· ὅτε, προτεινάντος τοῦ Ἰάσονος, ἡγεμὼν τῆς στρατείας ζητεῖται καὶ πάντες ἀνευφημοῦσι τὸν Ἡρακλέα, τῶν ἥρώων ὁ μέγιστος, οὐχὶ φιλόδοξόν τι συγκαμερὸν ἀνδράριον, εἶπε δὲν δέχομαι τὴν τιμὴν καὶ ἄλλον ζητοῦντα θὰ ἐμποδίσω αὐτόν, ὅστις μᾶς συνήθροισεν, ἄς ἀρχῇ τῆς ὁμάδος, ὁ Ἰάσων ὁ μάντις Ἰδμων γινώσκει ὅτι μέλλει ν' ἀποθάνῃ κατὰ τὴν στρατείαν ταύτην, ἀλλ' ἀκολουθεῖ, ἵνα μὴ ἀπολέσῃ τὴν τιμὴν νὰ τάσσεται εἰς τοὺς Ἀργοναύτας, προάγγελος τῶν θαυμασιῶν ἱεροφαντῶν τῶν ὕστερον χρόνων, Μεγιστίου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς καὶ τοῦ μαντεύου τοῦ μετὰ Θρασυβούλου πολεμήσαντος κατὰ τῶν τριάκοντα καὶ πεσόντος ἐν Πειραιεῖ.

Ἀλλὰ μάλιστα κατῴρωσαν τὸν πολυύμνητον εἰς τοὺς αἰῶνας ἄθλον, διότι ἦσαν πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβεῖς. Αὕτη ἡ Ἀθηνᾶ παρασκευάζει τὴν Ἀργῶ καὶ ἡ Ἥρα ἐπικουρεῖ καὶ ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ἑρμῆς τοὺς πλεόντας, διότι οὗτοι, πολλοὶ τῶν θεῶν τούτων υἱοί, πρὸ τῶν ἔργων ἐπικαλοῦνται τὴν θεότητα, καὶ μετ' αὐτὰ βωμοὺς καὶ ἱερὰ ἱδρύουσιν εἰς τοὺς εὐμενῶς αὐτοῖς περισταμένους. Μόνον ὁ Ἰδας περιφρονεῖ τοὺς θεοὺς διὰ τοῦτο βραδύτερον ἐκεραυνοβολήθη ὑπὸ τοῦ Διός. Ἀλλ' οἱ λοιποὶ ἥρωες, ὧν καὶ οἱ ἀνδρείοτατοι σήμερον ὀπλοφόροι δὲν θὰ ἦσαν ἄξιοι νὰ εἶναι τῆς λόγῃς τοῦ Πηλέως καὶ τοῦ πελέκεως τοῦ Ἀγκάϊου οἱ στιλβωταί, ἐτέλεσαν τὸν πολύφημον ἄθλον νὰ ἐπαναγάγῃσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ χρυσόμαλλον δέρμα, δηλαδὴ ν' ἀνοίξῃσιν τὴν ὁδὸν τὴν χρυσοφόρον τοῦ ἐμπορίου πρὸς τὸν Πόντον, τὸν ἕκτοτε ἀπὸ κακοῦ ξένου κληθέντα Εὐξείνιον, αὐτοὶ δὲ νὰ φέρωσι, τῶν ποιητῶν ὕμνον ἐμμελέστατον τὸ πολυκλέες ὄνομα Ἀργοναῦται.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Ὡ! πόσον χρόνον περιπατοῦμεν οἱ ἄθλιοι, ὀδεύοντες ἐν μέσῳ ἀκανθῶν καὶ τριβόλων! Αἱ πτέρναι μας κατεκόπη-

σαν... ἰδρὼς αἵματος ῥεῖ ἀπὸ τοῦ μετώπου μας καὶ μολον-
τοῦτο θέλομεν ἀκόμη νὰ βαδίσωμεν. Δὲν εἶναι ἀληθές, Κύ-
ριοι; Καὶ θὰ βαδίσωμεν, ἀδελφοὶ προσφιλέστατοι, μὴ ἀμ-
φιβάλλετε, ἂν ἕκαστος ἡμῶν συναισθανθῇ τὰ καθήκοντά του,
καὶ ἂν δὲν δειλιάσωμεν ἀναλογιζόμενοι τὰς δυσχερείας, θὰ
βαδίσωμεν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ καταναλίσκωμεν τὰς
δυνάμεις μας ἐπὶ ματαίῳ· θὰ βαδίσωμεν ἂν ἀποσβέσωμεν
τὰ πάθη μας, ἂν καταπνίξωμεν τὰς φιλαρχικὰς ὁρέξεις μας·
θὰ βαδίσωμεν ἂν ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ἕκαστος ἡμῶν
ἄλλο δὲν εἶναι εἰμὴ σταγὼν ὕδατος ἀφανὲς καὶ μικροτάτη·
ἂν συναισθανθῶμεν ἐνδομύχως ὅτι αἱ ρανίδες αὗται συντα-
νιζόμεναι καὶ συνενοῦμεναι δύνανται νὰ καταγτίσωσι πάλιν
τὸ περιφανὲς ἐκεῖνο ἑλληνικὸν κῦμα, εἰς τὰ νάματα τοῦ ὀ-
ποίου ἀπειρα χεῖλη αὐχμηρὰ καὶ διψῶντα θέλουσι νὰ δρο-
σισθῶσι.

Ἀριστοτέλ. Βαλαωρίτης

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατριῶν».

Ὁ ἱερὸς Ναὸς Παντοκράτορος (Πατρῶν) ἀπέστειλε τῇ Ἑταιρείᾳ
ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατριῶν» δρ. 25.
Ἀνώνυμος (Α. Ι. Ε.) ἐξ ἐράνων φρ. χρ. 85.
Ἡ κυρία Ἀγγελικὴ Γεωργιάδου (Πόρτ Σάιτ) φρ. 5.20.
Ἡ κυρία Σπυριδοῦλα Ἀλεξανδράτου , 5.20.
Ὁ κ. Γεώργ. Σωτηρίου (Ζαχόρι) δρ. 3.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν
Πειραιεῖ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ,
Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Αἰγίῳ,
καὶ Ἀμαλιδίᾳ,
Πᾶσα Τραπεζιτικὴ ἐργασία.

Ταμιευτήριον

μέχρι 5.000 δρ. 4 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν.
5 ο)ο μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

3 1)2 ο)ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο)ο » μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1)4 ο)ο » μετὰ ἑξ μῆνας
4 1)2 ο)ο » μετὰ ἐν ἔτος
5 ο)ο » μετὰ δύο ἔτη
5 1)2 ο)ο » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον
Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)2 ο)ο
ὀλιγώτερον.

Ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προδρασίαν
τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἐν Ἀθήναις Βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ
Ἀκαδημία. Εἰδικαὶ σχολαὶ ἀνωτέρω τεχνι-
κῶν σπουδῶν: Ἑμπορικὴ, Βιομηχανικὴ,
Γεωργικὴ, Μηχανουργικὴ, Ἀρχιτεκτονικὴ.
Φοίτησις διετής. Γίνονται δεκταὶ καὶ μαθή-
τριάς. Ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου.
Μαθήματα ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου. Γρα-
φεῖα Ἀκαδημίας καὶ Δελτίου ἐπὶ τῆς πλα-
τείας Κάνιγγος. Τὰ διδάκτα ἡλαττώθησαν εἰς
τὸ 1)3 σχεδόν, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τεχνικῶν
σπουδῶν. Ὅδηγος παρέχεται δωρεὰν τῷ αἰ-
τούντι.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΝΙΩΤΗΣ

Βιβλιοδότης τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς

Ἱδιόκτητον Ἐργοστάσιον
77. ὁδὸς Χαρ. Τρικούπη 77

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Τὰ πωλητήρια καὶ ἐργοστάσια τῆς ἤρχι-
σαν λειτουργοῦντα εἰς τὴν νεόκτιστον οἰκίαν
ἐν τῇ πλατεῖᾳ Κολοκοτρώνη καὶ ὁδῷ Βου-
λῆς 1—3.

Ἐλήφθησαν παραγγελίαι τοῦ θέρου
εἰς ὑφάσματα ἀνδρικὰ, γυναικεῖα καὶ κάθε
ἄλλο εἶδος ἐνδυμασίας, καὶ ὁλονὲν καταφθά-
νουν νέαι παραγγελίαι.

Ἐργοστάσια ἐντὸς τῆς ἐνώσεως, Ραφεῖον
ἀνδρικῶν ἐνδυμασιῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ
γνωστοῦ ἐμπορορράπτου κ. Κωνσταντινίδου.
Ράπτρια κυριῶν Κα Φωταῖνῃ Κοκκινόπου-
λου.

Ὑποδηματοποιεῖον διευθυντῆς ὁ κ. Πιτα-
ράκης, βραβευθεὶς μὲ μεγάλα βραβεῖα εἰς
διεθνεῖς ἐκθέσεις.

Ραφεῖον Στρατιωτικῶν καὶ διαφόρων ἄλλων
στολῶν. Πηλίκια καὶ χρυσοκεντήματα. Κα-
πέλλα κυριῶν. Ἡ εἰσὸδος ἐλευθέρᾳ εἰς πάν-
τας. Τιμαὶ ὀριζόμεναι καὶ μικραί.

Ἑλληνικὴ στρατιωτικὴ ἐνωσις.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἑβδομαδιαῖαι τακτικαὶ ἀναχω-
ρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γύθειον, Καλάμας.

Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 4 μ.μ. Διὰ Σίφνον, Χανιά, Ρέ-
θυμνον καὶ Ἡράκλειον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, μεσημβρίαν. Διὰ Χίον, Σμύρ-
νην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταν-
τινούπολιν, Ἀμισσόν, Κεραισσόντα, Τρα-
πεζοῦντα καὶ Ὀρδοῦ.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ.μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰγίον
καὶ Βόλον.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ.μ. (Κατ' εὐθεῖαν). Διὰ
Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ε. Κ. Πάτρας. Ἡ βραδυτὴς προῆλθε διότι δι-
πρὸς τὰ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, ἐνθα γίνε-
συνεδριάσεις αὐτῆς καὶ ἐργάζεται ἡ διεκπεραίωσις, ἐνῷ συν-
εἰδοποιούμεν ὅτι πᾶν ἔγγραφον δέον νὰ διευθύνεται εἰς ὁδὸν
23.—Κ. Μ. Ἀργος, Μ. Ν. Κέρκυραν, Σ. Α.
ρον, Ἀρ. Π. Κάρρον, Γρ. Δ. Ν. Σαμοθράκην
Σ. Π. Βελιγγραδίον, Χρ. Σ. Ἀγ. Δουδοβ.
Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—Ζ. Ζ. Βράϊλαν. Ἡ ἀποστολὴ
ἀρχίζει πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως ὡμῶν. Ἐγράψαμεν.

Οἱ τυχόν ἐν Τουρκίᾳ μὴ λαβόντες δι-
«Πατριῶν» ἀπ' ἀριθ. 6—14 δύνανται νὰ
δωσι ταῦτα σημειοῦντες τὸν ἀριθ. καὶ τὸ
ὄσον τῶν ζητουμένων, ὅπως ἀμέσως ἀποστ-
διν αὐτοῖς.

Πᾶν ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαμβέργῃ

Γεν. Γραμματεῖ τῆς Ἑταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατριῶν Ἀ.
Ὁδὸς Ζήνωνος 23. Εἰς Ἀθήναις

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ

ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡ
ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΑΙΔΗΨΟΥ, ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ, ΥΠΑΤΙ
ΜΕΘΑΝΩΝ, ΚΥΛΛΗΝΗΣ καὶ ΚΥ

ὡς καὶ ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ

καὶ ἐκ ΒΛΑΣΤΩΝ ΠΕΥΚΗΣ καὶ ΕΛ

Εὐρίσκοιται εἰς φιάλας πρὸς ἀποστολὴν

τὴν λήψιν Ἱαματικῶν Λουτρῶν

ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

Ὅδηγίαι χρήσεως πέμπονται δωρεὰν τῷ

Πρότυπον φαρμακείου

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Ἐν Ἀθήναις.

Συνιστάται τὸ ἐν ὁδῷ Βουλῆς
ποιεῖται Ν. Λασιωτάκη πρὸς
δη διόρθωσιν ὥρολογίων.

Ομματοῦαλια χρυστάλλινα εἰς τὸ
κατάστημα Π. Ἀναστασίου ὁδ. Διὰ
240α (γωνία ὁδ. Σταδίου). Μεγάλῃ
ἀγγλ. ξυραφίων, ψαλιδίων, μαχαιριδίων.

Σωζότριχον, Κολώνια, Ἀρώμα
Μποτσάρκου Ὁδ. Σταδίου.